

2. Попова Л. Наукові підходи до питання про сутність управлінських рішень. *Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України*. 2012. №2. С. 42-50.

3. Харкава Ю.П., Сегеда С.С. Моделі прийняття управлінських рішень. *Перспективні напрямки наукової думки: матеріали Міжнар.наук.-практ.конф.*, 18 квіт. 2018 р. Обухів: Друкарня «Друкарник», 2018. Т.3. С. 81-86.

МАТЕМАТИЧНІ МОДЕЛІ У ЗЕМЛЕВПОРЯДКУВАННІ

Крайній В.О., канд. екон. наук, доцент

Миколаївський національний аграрний університет

В умовах інтенсифікації сільського господарства велике значення набуває проблема ефективного використання земельних ресурсів. Землепорядкування являє собою багатофункціональну систему, що відображає кількісну та якісну оцінку взаємозв'язків між підсистемами та їх елементами і має основну мету: оптимальне використання та розвиток територій для прийняття управлінських рішень. Математичні методи і моделі дозволяють вирішувати велике коло економічних та землепорядних задач, пов'язаних з використанням земельних ресурсів, визначенням перспективних параметрів економічних показників, обґрунтуванням оптимальних варіантів устрою території, а також використання матеріальних, трудових і грошових ресурсів.

Математичні моделі, що застосовуються в землепорядкуванні, мають свої особливості. Це пов'язано з тим, що земля має ряд специфічних властивостей, які сильно відрізняють її від інших засобів виробництва. Крім того, використання землі як природного фактора залежить від наявності та параметрів різних ресурсів виробництва (грошових, матеріальних, трудових),

а забезпеченість землями різного якості визначає необхідні розміри цих ресурсів і економічні показники виробництва [1].

Наприклад, кількісний і якісний склад угідь, можливості залучення в оборот земель що не використовують або слабо використовуваних земель дуже впливають на спеціалізацію господарства і його виробничих підрозділів, на співвідношення і обсяг виробництва.

Місцезнаходження господарства, забезпеченість трудовими ресурсами і засобами виробництва, наявність грошових коштів, спрямованих на розвиток господарства, його спеціалізація надають зворотний вплив на склад і площали угідь і сівозмін і влаштування їх території. Отже, розміри виробництва і територія взаємопов'язані і взаємозумовлені, прийємо в кожному конкретному господарстві може бути встановлений свій варіант їх співвідношення.

У зв'язку з цим математичні моделі повинні давати відомості не тільки про економічні характеристики виробництва, а й про характер використання землі. Математичною моделлю називається особлива система, що характеризує і зв'язує воедино найбільш істотні економічні показники і параметри виробництва і території.

Для вирішення землевпорядних задач різних класів використовують математичні моделі, що дозволяють аналізувати використання земельних ресурсів, виявляти певні тенденції і знаходити оптимальні варіанти устрою території.

Всі моделі поділяються на три великі групи: економіко-математичні, економіко-статистичні та аналітичні.

Економіко-математичні моделі використовуються для розробки оптимальних реакцій проекту землеустрою, балансові - для подальшого проектування і обґрунтування прийнятих рішень (баланси кормів, праці, розрахунки населення на перспективу).

За допомогою економіко-статистичних моделей здійснюється аналіз виробництва, готується необхідна інформація для використання оптимізаційних методів проводиться оцінка проектувальних рішень.

Аналітичні моделі також застосовуються з метою підготовки вихідної інформації і обґрунтування проектних рішень. З їх допомогою розраховують робочі ухили, визначають середню умовну довжину полів і робочих ділянок, знаходять різні технічні параметри, які використовуються для проектування.

Дослідження показують, що при розробці проектів застосовуються різні види оптимізаційних моделей, що вимагає поглиблення і класифікації. У зв'язку з цим, сучасна оптимізаційне моделювання в землевпорядкуванні виступає в двох видах: комбінованому і диференційованому.

При комбінованому моделюванні всі питання землевпорядного проекту вирішуються комплексно по всіх складових частин і елементів. Цей вид моделювання є більш правильним, однак він призводить до громіздких завдань, вирішення яких ускладнюється.

Диференційоване моделювання полягає в послідовному вирішенні приватних завдань проекту в поєднанні з традиційними методами. Моделі при цьому виходять значно меншого обсягу і їх реалізація істотно полегшується.

Диференційоване моделювання пов'язане також з апроксимацією комбінованих моделей.

Технологічно можна виділити наступні види моделювання: семантичне, інваріантне, геометричне, евристичне, інформаційне. Вони проявляються в різному ступені на різних системних рівнях обробки інформації [2].

Семантичне моделювання взаємопов'язане з задачами кодування і лінгвістичного забезпечення, тому воно використовується в основному на рівні збору первинної інформації.

Інваріантне моделювання ґрунтується на роботі з повністю або частково уніфікованими інформаційними елементами чи структурами. Його

ефективність доведена досвідом застосування передусім САПР та інших АС. Даний вид моделювання припускає використання групових операцій, що забезпечує більш високу продуктивність праці в порівнянні з індивідуальним моделюванням.

Геометричне моделювання полягає в зміні геометричних характеристик об'єктів чи в створенні об'єктів. Воно застосовується там, де появляється необхідність обробки метричних даних.

Інформаційні джерела :

1. Горлачук В.В. Розвиток землекористування в Україні. К.: Довіра, 1999. 254 с.
2. Іщук О. О. Просторовий аналіз і моделювання в ГІС : Навчальний посібник / О. О. Іщук, М. М. Коржнев, О. Є. Кошляков . К. : ВПЦ «Київський університет», 2003. 200 с.

ПРОЕКТ “ШКОЛА ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ” ЯК ТЕХНОЛОГІЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Кучер О.Д. здобувач вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Питання впровадження е-урядування на сучасному етапі стали не тільки популярною темою, а й необхідністю для існування та розвитку суспільства. На сьогодні у державі точаться теоретичні та практичні дискусії щодо стратегії розвитку і впровадження у життя суспільства е-урядування. Останнє співвідноситься з побудовою відкритого, орієнтованого на інтереси людей, відкритого для всіх інформаційного суспільства, яке надасть людині можливість повною мірою реалізувати свій потенціал, а також сприятиме підвищенню якості життя. Вважається, що цього можна досягти через